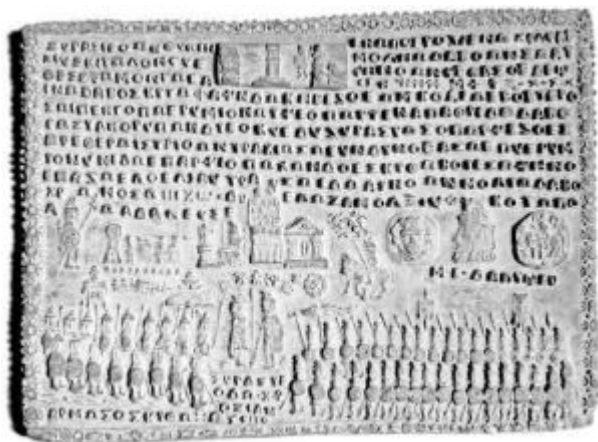

Pe urmele strămoșilor „CARTEA GEȚILOR”

August... Gustar în vechea denumire populară sau Agust; Agustru, Aust; cap de post; Gusea, Măsălar, Măselar Ogust, Macavei, Secerar.

Dacii, strămoșii noștri, numeau această lună: Castor, Gastor, Înțeoaarea, Tăierea, Custura, Secerișul, Zdrobirea, Usturimea, Zăduful, Culmea, Castrul, Tumul sau GATES - Încercarea, Gustul, Costul, Prețul, Valoarea, Cinstea, Castitatea, Păzirea, Ocrotirea, Ghizdul, Găzduirea. „Munții Bucegi sunt munții sfinți ai geților, munți care s-au născut cu puțin înaintea apariției neamului getic pe Pământ, neam a cărui existență cuprinde mai multe civilizații succesive, neam ce a existat de la începutul vieții pe Terra. Sunt munții zeilor și ai religiei monoteiste Zamolxiene.

Numele vine de la Buch - Geți=Bucegi; buch=carte sau Buche - Geți care înseamnă tot carte (în sanscrită) Vuh - Geți; vuh=carte în limba maya.

Termenul carte apare și în aceste limbi sub forma buk, book, buche (Costel Eugen Popescu - „Munții Bucegi”).

Marija Gimbutas susține că civilizația începe din Carpați. Tot ea afirma că istoria noastră este scrisă în aur și în piatră (Piatra Bucegilor - Cartea geților; aur - tăblițele de aur de la Sinaia, Cloșca cu pui de aur; brățările dacice de aur - TOATE unice în lume).

A pași pe drumurile forestiere sau asfaltate ce duc spre Peștera Ialomicioarei, înconjurând lacul Bolboci, pășești într-o altă lume, în care te întâmpină un soare dulce, un cer - cupolă albastră pe care plutesc nori pufoși ce încunună crestele munților Bătrâna, Obârșia, Piciorul Babelor. Ape limpezi susură adâncind zvonuri din înalturi și din trecut, căci acolo se află Templul Dacilor, în muntele lor sfânt Kogaion. Cirezi de vaci, de măgari, turme de oi pasc iarba măruntă, care altfel ar fi acoperit uriașele blocuri prăvălite din zidurile cetăților sau templului. Mai departe, spre OMUL, alte culmi, alte ziduri de cetăți; ruine ale localităților străbunilor stăpâni ai acestor meleaguri, unde a trăit și măritul zeu civilizator - Zamolxe și marele Decebal, care a preferat moartea în locul umilinței de a fi „trofeu” al romanilor. Le-a dat aurul și argintul, dar a ocultat spiritualitatea păstrată aici fie în templu, fie în coloana de cuarț, fie în peșterile din munții noștri.

Sute de turiști din Europa... toți încântați de măreția Bucegilor. Sfinxul... Babele... Omul...

Bucegi, obârșia râului sfânt Ialomita, Naparis cum se numea în vremurile de demult, locul în care am mers în ziua de vineri 5 august 2016.

Și toți cu aceeași întrebare pe buze: „Cum au reușit geții și dacii să construiască aceste cetăți la înălțimile pe care chiar cerul se sprijină?”

Peste tot vetre pe care cunoscătorii și iubitorii civilizației străbune aprind focuri sacre; preoți și preotese rostesc incantații și rugăciuni pentru salvarea locuitorilor Pământului Sfânt al getodacilor ai căror urmași sunt tratați ca robi, umiliți, sărăciți, batjocoriți; vitejii noștri străbuni n-au

transformat NICIODATĂ, în multimilenara lor istorie, NICI UN OM în sclav. Acum suntem amenințați cu dispariția! Știm că, de acolo, din Templu, Decebal, Burebista, Dromichete veghează acest Pământ civilizat de Zamolxe și atât de iubit de Dumnezeu, Iisus Christos și Fecioara Maria.

FLOAREA NECȘOIU

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*